

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 55

Utgitt 21 desember.

1925

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 12 desb. departementet i henhold til lov av 29 mai 1925 § 3 har stadfestet den av Fredrikshald bystyre i møter den 22 september og 24 november d. å. fastsatte vedtekt angående lukningstid for barber- og frisørforretninger i Fredrikshald utenfor den lukningstid som er påbudt i lovens §§ 1 og 2 — dog med den forandring at der som ny særskilt bestemmelse i vedtekten tilføies den vanlige straffebestemmelse med hensyn til overtredelse.

Vedtekten trer i kraft den 1 januar 1926 og lyder i den stadfestede form således:

§ 1. Barber- og frisørforretninger i Fredrikshald holdes med nedennevnte undtagelser lukket på hverdager fra kl. 7 aften til kl. 8½ morgen.

I tiden fra og med 15 desember til og med 23 desember kan paa hverdager holdes åpent til kl. 9 aften.

17 mai stenges kl. 12 middag.

Nyttårs-, påske-, pinse- og julaften stenges kl. 5 em.

§ 2. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 14 desb. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., har stadfestet en av herredsstyret for Malm herred den 16 februar, 2 og 30 juni samt 23 november 1925 vedtatt beslutning om politivedtekter for herredet.

Politivedtektene er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, derunder innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, sti, brygge, pakkhus, kai eller plass, må ikke oppløp eller sammenstimlen av folk finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Foreldre og foresatte plikter å holde sine barn borte fra offentlig vei efter kl. 9 aften om vinteren, 1 oktober—1 mai, og efter kl. 10 aften om sommeren, 1 mai—1 oktober.

14 desbr. § 2. Ingen må på offentlig vei eller over samme avfyre skytevåben eller kaste med sten, hvorved skade kan forvoldes eller veifarende fortreddes. Skal minering foretas ved offentlig vei, må den største forsiktighet utvises.

§ 3. På offentlig vei, hvor det kan være til hinder for ferdseien, kan politiet forby kjelkeakning og skøiterenning, likesom politiet kan forby at der akes innpå eller på tvers over offentlig vei fra nærliggende bakker eller skråninger.

§ 4. Kjørende eller ridende, herunder innbefattet syklist og chauffører — er alltid pliktige til å utvise behørig forsiktighet, navnlig i svinger og når de kjører forbi eller møter vogn. Etter mørkets frembrudd er det forbudt å cykle uten at cykkelen er forsynt med tendt lykt.

§ 5. Lovlig opslåtte plakater og bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive eller gjøre uleselige.

§ 6. Hunder som viser sig biske, eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare mot dem, gjøre dem, eller forfølge dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere bestemmelse holde bundet.

Herreløse hunder kan av politiet oppbringes, hvorefter eieren varsles ved opslag. Såfremt ingen eier melder sig innen 8 dager, kan hunden selges eller avlives.

§ 7. Enhver som driver offentlig bevertning, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet. Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opførsel, hvorved nogen forstyrres eller fortreddes.

§ 8. Sammenkomster til avholdelse av offentlig dans eller annen offentlig moro må ikke finne sted uten anmeldelse til politiet. Politiet kan pålegge vedkommende, som foranstalter sammenkomster, å foreta det fornødne til ordenens opprettholdelse og utre de dermed forbundne utgifter.

Sådanne sammenkomster må ikke vare lenger enn til kl. 2 natt. Denne bestemmelse er også anvendelig på basarer, pakke- eller kurvfester o. l., såfremt adgang er åpen for almenheten.

§ 9. Enhver som akter å holde offentlig konsert, forestilling, forevisning eller lignende, må dertil erhverve tillatelse av politiet, der når som helst kan tilbakekalle tillatelsen og påby opphør. Den eller de hvem tillatelsen gis, er ansvarlig for at alt foregår med orden og sømmelighet, og har å rette sig efter de bestemmelser, som politiet herfor foreskriver, og i tilfelle selv bekoste det ordenssyn som anses fornødent.

Hvis vedkommende gjør sig en næring av disse forestillinger m. v., har de å betale en avgift til herredskassen stor kr. 10,00 for hver forestilling, forevisning eller pr. dag. Av-

giften erlegges forskuddsvis til politiet efter politiets nærmere 14 desbr. bestemmelse.

§ 10. Kortspill skal være forbudt på eller i nærheten av offentlig vei, i eller ved offentlige forsamlingshus og bevertningssteder og på auksjonssteder og i disses nærhet auksjonsdagen — under og efter auksjonen.

§ 11. Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter efter straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 14 desbr. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har stadfestet en av herredsstyret for Malvik herred den 26 november sistleden vedtatt beslutning om ophevelse av § 12, § 13 og § 14 første og annet punktum i de ved kongelig resolusjon av 16 oktober 1897 stadfestede politivedtekter for herredet.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 14 desbr. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 overensstemmende med Nes i Buskerud herredsstyres beslutning av 27 november d. å. har stadfestet sådan forandring i herredets vedtekt for herberger- og beverternæringen, at vedtektens § 3 første ledd endres til å lyde:

«Bevertningssteder skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen, samt på søn- og helligdager fra kl. 8 til kl. 9 morgen og fra kl. 3 eftermiddag. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder».

Bestemmelsen trer i kraft straks.

Skrivelse fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisi- 16 desbr. tetsvesenet.

I henhold til den ved kongelig resolusjon av 17 oktober 1924 gitte bemyndigelse har Hovedstyret under 7 desember 1925 i medhold av lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59 meddelt approbasjon på de av Orkla Fellesfløtningsforening i generalforsamling 2 mars 1925 vedtatte forandringer i §§ 2, 5 og 6 i de ved kongelig resolusjon av 11 mars 1921 og 22 februar 1924 approberte regler for fellesfløtning i Orkla elv i Sør-Trøndelag fylke.

Efter de vedtatte forandringer vil §§ 2, 5 og 6 komme til å lyde således:

§ 2. Den øverste myndighet er hos generalforsamlingen.

16 desbr. Stemmeretten i andre saker enn vedtagelse av regler og forandringer i disse utøves således:

250—1250 kubikkmeter har 1 stemme.

1251—5000 kubikkmeter har 2 stemmer.

over 5000 kubikkmeter har 3 stemmer.

Et fraværende medlem kan møte ved fullmektig, men ingen kan utøve mer enn 3 stemmer.

Ordinær generalforsamling avholdes hvert år innen 15 mars. Tid og sted bestemmes av styret. Innkallelsen skjer med minst 14 dagers varsel ved rekommandert skrivelse samt en gangs bekjentgjørelse i to Trondhjemsaviser.

I generalforsamlingen avgjøres alle saker ved simpel stemmeflerhet. I tilfelle stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

Forandringer i foreningens lover avgjøres dog efter de i vassdragslovens § 53 fastsatte bestemmelser. Forslag til lovforandringer bør være innkommet til styret innen 1 februar og meddelelse om forslaget skal anføres i innkallelsen.

Den ordinære generalforsamling velger foreningens styre med varamenn samt en revisor.

De bestemmer enn videre styrets og revisorens godtgjørelse.

Ekstraordinær generalforsamling kan innkalles på samme måte som den ordinære, når styret finner det fornødent eller når forlangende derom fremsettes skriftlig til styret av så mange medlemmer, at disse representerer minst $\frac{1}{3}$ av det i vassdraget i det forløpne år flødete kvantum tømmer.

På ekstraordinær generalforsamling kan kun behandles saker, som er anført i innkallelsen.

Over forhandlingene i generalforsamlingene og i styret føres protokoll.

§ 5. For omkostningenes beregning og fordeling inndeles vassdraget i de soner, som generalforsamlingen bestemmer.

Styret fastsetter maksimallengder for det tømmer, som kan mottas til fløtning fra hver sone.

Forandring i soneinndeling samt i de dimensjoner, som mottas til fløtning, må være besluttet innen august måneds utgang året før forandringen trer i kraft.

§ 6. På grunnlag av de i året hadde utgifter bestemmer styret avgiften for fløtningen i hver sone. Fløtningsutgiftene utlignes pr. kubikkmeter tømmer, som fløtes i sonen. Utgifter, som ikke direkte kan henføres til nogen bestemt sone, fordeles på den samlede kubikkmasse.

Kubikkmassen beregnes efter tømmerets lengde og midt-

mål eller lengde og toppmål. I sistnevnte tilfelle benyttes fløt- 16 desbr. ningsforeningens tabell.

For tømmer over de for de forskjellige deler av vassdraget bestemte maksimumslengder, som uten styrets samtykke leveres i fellesfløtningen, betales dobbelt fløtningsavgift i den eller de soner overtredelsen gjelder samt dobbelt diverseavgift.

Ved innmeldelsen opgis for hver sone stykketall og kubikkmasse samt fra hvilke skoger lasten er fremdrevet.

Skulde der ved utsorteringen i Orkla lense vise sig, at det utsorterte kvantum for nogen tømmereier overskrider det innmeldte stykkeantall i større grad enn hvad der kan skyldes brekasje og overliggende tømmer, blir det overskytende kvantum å pålegge fløtningsutgifter efter styrets skjønn.

Til vassdragets forbedring og vedlikehold, renter og avdrag på elvekassens gjeld m. v. erlegges til foreningens elvekasse en avgift av alt trevirke som fløtes i vassdraget. Avgiftens størrelse og fordeling bestemmes av generalforsamlingen.

Skrivelse fra Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisi- 16 desbr. tetsvesenet.

I henhold til den ved kongelig resolusjon av 17 oktober 1924 gitte bemyndigelse har Hovedstyret under 7 desember 1925 i medhold av lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59 meddelt approbasjon på den av Mo Fellesfløtningsforening i ekstraordinær generalforsamling 9 mai 1925 vedtatte forandring i § 4 i de ved kongelig resolusjon av 5 september 1919 approberte fellesfløtningsregler for Ranenelven i Nordland fylke.

Efter den vedtatte forandring vil § 4 komme til å lyde således:

§ 4. Foreningens anliggender varetas av et styre på 4 medlemmer, for hvilke 2 varamenn velges.

Generalforsamlingen avgjør ved særskilt valg, for et år ad gangen, hvem av styrets medlemmer skal fungere som dettes formann og næstformann.

Styret er kun beslutningsdyktig, når 3 medlemmer er til stede. I tilfelle stemmelikhet er formannens stemme avgjørende. Den daglige ledelse kan overlates formannen.

Styret velges for to år ad gangen. Der utgår efter tur to medlemmer hvert år. Varamenn velges for et år ad gangen.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 17 desbr. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har stadfestet en av herredsstyret for Sør-Aurdal herred den 14 november

17 desbr. og 5 desember d. å. vedtatt beslutning om vedtekter angående salg av tobakk til barn m. v.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Det er forbudt å selge tobakk til barn under 15 år, uansett om tobakken angis kjøpt til eget eller andres bruk, såfremt barnet ikke har skriftlig datert rekvisisjon fra foreldre eller andre foresatte.

§ 2. Det er forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller etter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave, lån eller bytte, eller som vederlag for personlige tjenester.

§ 3. Overtredelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2.

17 desbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 den av Norderhov herredsstyre i møte den 8 desember d. å. besluttete forandring av § 3 i den ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 stadfestede vedtekt angående herberger- og bevertternæringen i Norderhov herred, Buskerud fylke.

Paragrafen lyder efter endringen således:

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 8 morgen samt søn- og helligdager til kl. 1 em. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Bevertningssteder på militære øvedsesplasser kan holdes åpne efter vanlig lukningstid, forsåvidt servering til militære angår.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 8 aften.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl,

vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestem- 17 desbr.
melser.

Regjeringens resolusjon, hvorved bestemmes:

18 desbr.

I. Med hjemmel i lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin m. v. av 1 august 1924 med tilleggslov av 17 juli 1925 §§ 3 og 24 c fastsettes forskrifter angående utførsel og gjennomførsel fra og til utlandet av brennevin, og vin av over 18 volumprosent alkoholstyrke.

II. De i I nevnte forskrifter trer i kraft den 24 desember 1925.

Forskriftene er sålydende:

Kapitel 1.

Brennevin.

§ 1. Rett til utførsel.

Rett til utførsel av brennevin til fremmede land tilkommer bare dem som efter handelslovgivningen har utførselsrett.

§ 2. Sending innenlands av brennevin til utførsel.

Sending innenlands av frigitt brennevin til utførsel eller av brennevin fra et kontrolloplag til et tolloplag eller fra et tollsted til et annet eller fra et tolloplag til et annet ved samme tollsted er betinget av særskilt tillatelse fra Departementet for Sociale Saker, medmindre forsendelsen gjelder ikke frigitt brennevin og er angitt til bestemt mottager i utlandet. I sistnevnte tilfelle blir sendingen å betrakte som utførsel allerede fra første tollsted.

Ved frigitt brennevin forstås i disse forskrifter brennevin som er utlevert til fri rådighet av tollvesenet eller brennevinsbeskatningen.

§ 3. Utførsel av brennevin i almindelighet.

Utførsel av brennevin kan alene finne sted på fraktbrev eller konnossement, med jernbane eller fartøi.

§ 4. Utførsel av brennevin med jernbane.

Utførsel av frigitt brennevin med jernbane kan alene finne sted efter særskilt tillatelse fra Departementet for Sociale Saker.

Brennevin fra tolloplag eller kontrolloplag kan derimot utføres med jernbane uten særskilt tillatelse fra Departementet for Sociale Saker.

18 desbr. § 5. Utførsel av brennevin med fartøi.

Utførsel av brennevin med (norske eller utenlandske) fartøier, hvis drektighet er under 100 registertonn netto, er forbudt, medmindre fartøiet drives med maskinkraft og går i fast rute.

For øvrig gjelder følgende bestemmelser om utførsel av brennevin med fartøi:

1. Brennevin fra tollloplag eller kontrolloplag kan uten særskilt tillatelse fra Departementet for Sociale Saker utføres med (norsk eller utenlandsk) passasjerfartøi i fastrute på utlandet på følgende betingelser:

a. Fartøiets fører skal før innlastningen til tollvesenet avgi erklæring om at brennevinet utføres på lovlig måte og virkelig vil bli innført på bestemmelsesstedet, overensstemmende med de der gjeldende forskrifter. Erklæringen skal av tollvesenet innsendes til Departementet for Sociale Saker.

b. Har fartøiet en drektighet under 50 registertonn netto og det er hjemmehørende i et land, der har tiltrådt konvensjonen i Helsingfors av 19 august 1925 om bekjempelse av allkoholvaresmuglingen, kan utførsel bare finne sted på følgende vilkår:

I. Fartøiet må være i besiddelse av en av vedkommende myndighet i dets hjemland utferdiget tillatelse til å frakte de nevnte varer. Tillatelsen har ikke gyldighet, hvis den er eldre enn 3 år, regnet fra dens datering, eller hvis fartøiet siden dens utferdigelse har skiftet reder.

II. Det må være på det rene, at utførselen ikke gjelder smuglingstrafikk.

III. Fartøiets fører eller vareavsenderen skal avgi til tollvesenet sådan erklæring som foran i punkt 1, a, nevnt. Erklæringen skal av tollvesenet innsendes til Departementet for Sociale Saker.

IV. Mengden og arten av brennevinet samt dettes bestemmelsessted skal med underskrift av fartøiets fører anføres i et bilag til den foran under I. nevnte tillatelse og anførselen bevidnes ved tollvesenets segl. Bilaget må være vedheftet tillatelsen på betryggende måte, f. eks. ved offentlig myndighets forsegling.

V. Er brennevin tidligere transportert med fartøiet fra et av de land, som har tiltrådt den før nevnte konvensjon, må føreren bevise, at brennevinet er blitt levert på bestemmelsesstedet, medmindre han godtgjør at havari eller annen gyldig grunn har hindret

sådan levering. Som bevis for at brennevinet er blitt 18 desbr. levert på bestemmelsesstedet, har føreren å forevise bevidnelse fra kompetent myndighet der om lossningen, hvilken bevidnelse skal være avgitt i påtegning på det nevnte bilag til den foran under I. omhandlede tillatelse.

Hvis føreren i et land, som ikke har tiltrådt den for nevnte konvensjon, ikke har kunnet opnå lossningsbevidnelse fra kompetent myndighet, skal annet tilstrekkelig bevis for brennevinets levering på bestemmelsesstedet godtas.

2. Brennevin fra tollploplag eller kontrollploplag kan ikke utføres med andre fartøier enn passasjerskib i fast rute på utlandet uten efter særskilt tillatelse fra Departementet for Sociale Saker og er for øvrig betinget av at:

- a. fartøiets fører eller avsenderen før innlastningen avgir sådan erklæring til tollvesenet som foran i punkt 1, a, nevnt. Erklæringen skal av tollvesenet innsendes til Departementet for Sociale Saker;
- b. avsenderen forplikter sig til å tilveiebringe og innsende til Departementet for Sociale Saker en erklæring fra vedkommende utenlandske mottager attestert av kompetent myndighet om at brennevinet er mottatt av ham;
- c. de bestemmelser efterkommes, som omhandles foran under punkt 1, litra b.

3. Brennevin, som er frigitt, kan ikke utføres til utlandet med fartøi uten efter særskilt tillatelse av Departementet for Sociale Saker. Sådan tillatelse er nødvendig, hvad enten utførselen finner sted med (norsk eller utenlandsk) passasjerskib i fast rute på utlandet, eller med annet fartøi.

Utførselen er for øvrig betinget av de foran under punkt 1 og 2 nevnte bestemmelser.

§ 6. Gjennemførsel av brennevin fra og til utlandet.

Gjennemførsel av brennevin fra og til utlandet kan alene finne sted med jernbane eller fartøi og alene på fraktbrev eller konnossement og er betinget av, at fartøiets fører til tollvesenet avgir sådan skriftlig erklæring som foran i § 5, 1, a, nevnt. Erklæringen skal av tollvesenet innsendes til Departementet for Sociale Saker.

Når brennevin i gjennemførsel fra og til utlandet losses her i landet, blir varen ved videreførsel til utlandet i hvert enkelt tilfelle å behandle overensstemmende med de for utførsel av brennevin fastsatte bestemmelser, selv om varen ved fraktbrev eller konnossement er angitt til gjennemførsel. Det

18 desbr. samme gjelder selv om varen ikke losses, forutsatt at varen ikke er angitt ved direkte fraktbrev eller konnossement til gjennomførsel.

§ 7. Tilbakeholdelse av brennevin.

Har tollvesenet grunn til å anta, at det brennevin, som er gjenstand for utførsel eller gjennomførsel til utlandet, vil bli forsøkt ulovlig innført her til landet, kan tollvesenet tilbakeholde brennevinet. Forholdsordre blir i så fall snarest mulig å innhente fra Departementet for Sociale Saker.

§ 8. Avvikelser.

Når undtas bestemmelsene i § 5, første ledd, og annet ledd, punkt 1, litra b, punkt 2, litra c og punkt 3, annet ledd, samt § 6, annet ledd, kan under særlige forhold Departementet for Sociale Saker tillate avvikelser fra bestemmelsene i foranstående paragrafer.

Kapitel 2.

Vin over 18 volumprosent alkoholstyrke.

§ 9. Rett til utførsel til fremmede land av vin med en alkoholstyrke av over 18 volumprosent tilkommer bare dem som etter handelslovgivningen har utførselsrett.

§ 10.

1. Utførsel av vin med en alkoholstyrke av over 18 volumprosent kan ikke finne sted med fartoi, hvis drektighet er under 100 registertonn netto, medmindre skibet drives med maskinkraft og går i fast rute.

2. Med fartoi, hvis drektighet er under 500 registertonn netto og som er hjemmehørende i et land, der har tiltrådt konvensjonen i Helsingfors av 19 august 1925 om bekjempelse av alkoholvaresmuglingen, kan utførsel herfra til utlandet av vin med en alkoholstyrke av over 18 volumprosent bare finne sted på sådanne vilkår som foran i § 5 punkt 1, litra b, I, II, III, IV og V for utførsel av brennevin fastsatt.

§ 11. Angående gjennomførsel til og fra utlandet av vin med en alkoholstyrke av over 18 volumprosent gjelder de i § 6 fastsatte bestemmelser om gjennomførsel til og fra utlandet av brennevin.

Kapitel 3.

§ 12. Forskriftenes gjennomførelse.

De nærmere bestemmelser med hensyn til gjennomførelsen av disse forskrifter treffes av Departementet for Sociale Saker.

Regjeringens resolusjon, hvorved der i henhold til lov 18 desbr. om husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning av 30 juli 1915 meddeles approbasjon på det av herredsstyret for Elverum herred, Hedmark fylke, i møte den 21 september 1925 vedtatte utkast til vedtekter for herredet om istandbringelse og innredning av forsvarlig husvær for folk og hester under skogarbeide og fløtning.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Husvær til bruk for arbeidere under skogarbeide og tømmerfløtning i tiden 1 oktober—15 mai skal være:

- a) Opført på tørr tomt med lett adgang til vann.
- b) Anbragt på grunnmur av sten eller, hvor sten vanskelig kan skaffes, på laftesten i alle hjørner med torv eller jordbank utvendig og innvendig.
- c) Forsynt med tette og gode vegger med en innvendig høide over gulvet av minst 1,70 m. til jevn vegg, tett og dryppfritt tak, tett dør og tregulv, tilstrekkelig lys (minst et slagvindu, minst 40 × 60 cm.) hyller langs veggene, sovebrisk av minst 40 cm.s høide over gulvet, kokeovn enten alene eller helst i forbindelse med peis, utvendig forsynt med rum for opbevaring av proviant og innvendig forsynt med skap minst 30 × 30 × 20 cm. til opbevaring av forbindelsessaker til nødhjelp.
- d) Innrettet med nødvendig luftventilasjon.

Opføres huset av tømmer skal det laftes og forsynes med minst 5 cm. meddrag samt tettes med husmose eller annet tetningsmateriell mellom stukkene. Til tekning av taket benyttes enten never eller annet tett takmateriell. Herpå fylles et minst 10 cm. tykt lag av jord, hvorpå legges et dryppfritt varetak av bord, stikker, bølgeblikk eller takpapp.

§ 2. Hus eller stue, som anvendes til stall under tømmerdrift i tiden 1 oktober—15 mai skal være:

- a) Opført på tørr tomt.
- b) Anbragt på undermur av sten eller forsynt med jordbank utvendig og innvendig.
- c) Forsynt med tette vegger, godt dryppfritt tak, tett dør og vindu samt spiltau, der må være forsynt med treunderlag for hestebenene. Spiltauene skal være minst 1,5 m. brede og 2,5 m. lange, krybben iberegnet.

§ 3. Efter pålegg av helserådet er skogeier forpliktet til å opføre sådant husvær som i § 1 og § 2 omhandlet før hugst til salg eller industriell produksjon iverksettes, eller innen en av helserådet fastsatt frist, regnet fra hugstens begynnelse,

18 desbr. hvis der ikke kan skaffes tilfredsstillende hus eller stallrum på annen måte.

§ 4. Et eksemplar av disse vedtekter skal under kojens bruk være opslått på et iøienfallende sted i hvert sådant husvær som i § 1 og § 2 omhandlet.

18 desbr.

Regjeringens resolusjon, hvorved der i medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Vestre Gausdal herred, Opland fylke, i møter den 2 september og 25 november 1925 vedtatte nye skogvedtekter for herredet.

De nye skogvedtekter er sålydende:

§ 1. Åvirke til salg eller industriell produksjon må kun finne sted efter utblinkning av statens skogforvalter eller fylkesskogmesteren eller en av deres assistenter eller en av de ansatte opsynsmenn, som merker trærne på rot og stamme med en av kommunestyret eller fylkesskogselskapet godkjent merkeeks. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon må anmeldes til opsynsmannen minst 4 uker før blinkningen ønskes igangsatt.

§ 2. Bestemmelsene i § 1 omfatter ikke åvirkning av helt tørre (døde) eller vindfelte trær.

§ 3. Der anordnes et skogråd. Skogrådet ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utarbeider en instruks for dem. Det har å påse overholdelsen av disse vedtekter og anmelder overtredelse for politiet. Skogrådet velger formann med varamann. Formannen fastsetter tid og sted for møtene. Skogrådet avgir årsberetning til kommunestyret innen utgangen av januar.

§ 4. Opsynsmannens lønn utres av kommunekassen mot refusjon av det halve beløp av statskassen. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning eller annet lignende arbeide for ham i skogen betaling for utført arbeide.

§ 5. Tvist om utblinkning avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet, dog kan, hvis en av partene forlanger det, fylkesskogmesteren tilkalles.

§ 6. Til fremme av gjenvekst skal der av trevirke, som åvirkes til salg eller industriell produksjon avsettes en avgift av 20 øre pr. tylt tømmer. Eieren av vedkommende skogeiendom har innen 30 august å innsende til herredets kasserer en opgave over det avgiftspliktige trevirke, som er åvirket i sist forløpne driftsår, dette regnet fra 1 juli til 30 juni, samtidig innsendes avgiftsbeløpet, som innsettes i Vestre Gausdal Sparebank på bok lydende på eieren av vedkommende

skogeiendom. Når det ved undersøkelse av fylkesskogmesteren eller den han dertil bemyndiger er godtgjort, at ingen ytterligere kultur er påkrevet, skal resten av det avsatte beløp utbetales vedkommende. 18 desbr.

§ 7. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 8. De ved kongelig resolusjon av 8 mai 1907 approberte skogvedtekter for herredet opheves fra den tid nærværende vedtekter trer i kraft.

Regjeringens resolusjon, hvorved der i medhold av § 6 18 desbr. i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbasjon på de av herredsstyret for Åsskard herred, Møre fylke, i møte den 2 juli 1925 besluttede skogvedtekter for herredet. Skogvedtektene er sålydende:

§ 1. Åvirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær som holder mindre tverrmål enn 23 cm. 2 m. fra høieste rotgren er forbudt. Målene tas utenpå barken.

§ 2. Uten hinder av nærværende vedtekter kan åvirkning finne sted av:

- a. Trevirke til husbehov for den eiendom under hvilken skogen er matrikulert, eller til fyldestgjørelse av bruksrett, som måtte tilkomme nogen, der eier eller som er bruker av eiendom.
- b. Helt tørre (døde) eller vindfelte trær.

§ 3. Under kontroll av opsynsmannen, fylkesskogmesteren eller dennes assistent, og efter en av disses godkjennelse kan åvirkning av trær under den i § 1 fastsatte dimensjon til salg eller industriell produksjon finne sted av:

- a. Undertrykte, uveksterlige, snebrutte, vantrevne eller beskadigede trær.
- b. Trær som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller etterveksten bør uthugges. Opsynsmannen blinker de trær som således tillates uthugget på rot og stamme med en av skogrådet godkjent blinkøks. Den som ønsker tillatelse til åvirkning i henhold til denne paragraf må i betimelig tid underrette opsynsmannen herom.

§ 4. Til å påse vedtektenes gjennomførelse og overholdelse m. v. anordnes et skogråd, for hvilket herredsstyret utferdiger instruks.

§ 5. Herredsstyret ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger instruks for disse.

§ 6. Tvistigheter mellem skogeier og opsynsmannen avgjøres efter anmodning av en av partene av skogrådet.

§ 7. Opsynsmennenes lønn utres av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen, dog således at skogeier,

18 desbr. bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 8. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes efter den almindelige borgerlige straffelov § 339.

18 desbr. **Regjeringens resolusjon**, hvorved der i medhold av lov av 15 juli 1925 om skatt til Svalbard på formue og inntekt §§ 3, 4 og 8 utferdiges nærmere bestemmelser om hvad der skal henføres til skattepliktig formue og inntekt samt bestemmelser om utførelse av skatteligningen og om behandling av klager over denne, — sålydende:

I.

Ved avgjørelsen av hvad der skal henføres til skattepliktig formue og inntekt kommer følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 med senere tilleggslover til anvendelse: §§ 37, 38, 39, 41, fjerde, sjette og syvende ledd, 42, 43, første ledd, 44, 45, første ledd, 50, 51, 53 og 54, første ledd.

II.

Angående utførelse av skatteligningen samt behandling av klager over denne gjelder, ved siden av §§ 7—9 i lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt, følgende regler:

A. Ligningen.

Skatteoppgavene prøves av ligningsrådet under benyttelse av de til dets rådighet stående midler. Finner rådet ikke grunn til å betvile en selvangivelses riktighet og fullstendighet, blir denne uten videre å ta tilfølge som grunnlag for vedkommendes ligning. Skjønsmessige ansettelser foretas av ligningsrådet eller undergis særlig prøvelse av dette, hvis de allerede er gjort i selvangivelsen.

Finner ligningsrådet selvangivelsen uklar, eller antar det, at formuen eller inntekten er for lav eller ikke fullstendig opgitt, eller at fradragsposter er opført med for stort beløp, har rådet å tilstille vedkommende meddelelse herom og kan samtidig opfordre ham til å meddele skriftlig opplysning angående opgitte punkter i selvangivelsen. Er vedkommende bosatt i Norge, kan han også opfordres til personlig å møte for rådet til berammet tid og sted. Skattepliktig, hvem underretning som nevnt er tilstillet, kan i hvert fall kreve, at der gis ham anledning til muntlig å forklare sig. Når han ved forfall, som godkjennes av rådet, er hindret

fra å møte eller fra personlig å erklære sig, kan dette på 18 desbr. hans ansvar skje ved fullmektig, som er nøie kjent med hans forhold.

Har ligningsrådet undlatt å gi den skattepliktige sådan meddelelse, som her omhandlet, medfører undlatelsen ikke ligningens ulovlighet; men skattyderen har i så fall rett til å forlange ligningsbehandlingen for sitt vedkommende gjenoptatt, når han henvender sig med begjæring derom til ligningsrådet eller overligningsnevnden, før disse har tilendebragt klagebehandlingen.

Ligningsrådet kan forlange adgang til ved to regnskapskyndige revisorer å gjøre sig bekjent med den skattepliktiges regnskapsbøker. Revisorene velges av rådet, men en av dem skal kunne utpekes av den skattepliktige, om han innen fjorten dager efter å ha mottat ligningsrådets begjæring om undersøkelsen meddeler, hvem han ønsker valgt. Med den skattepliktiges samtykke kan undersøkelsen foretas av en revisor. Vedkommende revisorer må ikke være personer, der står i konkurranseforhold til den skattepliktige, medmindre denne samtykker i, at sådanne opnevnes. Revisorene avgir skriftlig innberetning om undersøkelsen til rådet.

Når rådet har innhentet de opplysninger det anser fornødne, fastsetter det efter beste skjønn den formue og inntekt, hvorefter vedkommende skal beskattes. Rådet er herunder berettiget til både å forhøie opførte formues- og inntektsposter, å nedsette og utelate fradragposter og å tilføie formues- og inntektsposter, som ikke er opført, når det dertil finner tilstrekkelig grunn.

Nedsettelse av de i en selvangivelse opførte formues- og inntektsposter eller forhøielse av fradragspostene kan i almindelighet ikke skje. Hvis imidlertid ligningsrådet finner avgjørende grunn til å anta, at en for høi angivelse av nogen formues- og inntektspost eller for lav angivelse av nogen fradragspost foreligger, er det efter såvidt mulig å ha gitt utstederen av selvangivelsen anledning til å forklare sig, berettiget til å foreta fornøden beriktigelse.

Opholder utstederen av en selvangivelse sig i utlandet, eller er hans opholdssted ubekjent, kan den av ham angitte formue og inntekt forhøies, uten at han har krav på å bli varslet av ligningsrådet.

For alle vesentlige avvikelser fra en foreliggende selvangivelse skal grunnene anføres i ligningsrådets forhandlingsprotokoll.

Når ligningen er tilendebragt, oversender ligningsrådet til oppbeørselsbetjenten for Svalbard bekreftet utskrift av ligningen i 2 eksemplarer, hvorav det ene anvendes ved revi-

18 desbr. sjonen av skatteberegningen. Snarest mulig efter ligningens tilendebringelse avgis derhos innberetning til vedkommende regjeringsdepartement i den form som dette foreskriver.

En skattelignet kan ved henvendelse til ligningsrådet få opplysning om hvorledes ligningsansettelsene for hans vedkommende er fremkommet. Norske ligningsmyndigheter kan på henvendelse få opplysning om hvorvidt navngitt selskap eller person er skattlagt til Svalbard og i tilfelle om ligningsansettelsene og hvordan disse er fremkommet.

B. Klagebehandlingen.

Ved behandling av klager som innkommer i henhold til § 8, annet ledd, i lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt fremgås således: Efterat de undersøkelser som måtte finnes fornødne, er anstillet, avgjøres hver klage ved kjennelse som i korthet begrunnes. Kjennelsen og grunnene tilføres protokollen. Angående utfallet av klagebehandlingen gis underretning til klagerne på sådan måte som er foreskrevet for tilsendelse av skattsedler.

Klager som ikke er helt imøtekommet av ligningsrådet, oversendes snarest mulig til Riksskattestyret, ledsaget av utskrift av rådets kjennelse med begrunnelse. Efterat klagerne er behandlet gir Riksskattestyret underretning til klagerne, forsåvidt ligningsrådets avgjørelse fravikes. Samtidig underrettes ligningsrådet som foretar ny utregning av skatten og gir meddelelse til oppbørselsbetjenten om forandringen.

Ligningsrådet og Riksskattestyret kan under klagebehandlingen opfordre klageren til å fremlegge dokumenter, forevise sine regnskapsbøker for rådet eller styret eller for regnskapskyndige revisorer (jfr. foran under A) eller til å besvare bestemte spørsmål og overhodet til å meddele de opplysninger om sin økonomiske stilling som finnes fornødne. Hvis klageren ikke etterkommer opfordringen, kan rådet (styret) undlate å ta hensyn til klagen.

Er der klaget over at ansettelsen er for høi, men det av de foreliggende opplysninger fremgår at den i virkeligheten er for lav, er vedkommende ligningsinstans berettiget til å forhøie ansettelsen.

Ligningsrådet kan også i tilfelle, hvor der ikke foreligger klage, under klagebehandlingen foreta fornøden beriktigelse, når det viser sig, at nogen skattepliktigs formue, inntekt eller skatt er opført med uriktig beløp på grunn av beregnings- eller skrivfeil, eller at nogen skattepliktig — uansett av hvilken grunn — urettelig er forbigått. Likeledes kan rådet under klagebehandlingen uten klage

foreta beriktigelse, når det godtgjøres at en skattepliktigs for- 18 desbr. mue eller inntekt — uansett av hvilken grunn — er for lavt ansatt. Beriktigelse av feil ved rådets skjønnsmessige ansettelse kan dog ikke foretas, medmindre feilen er bevirket ved uriktige opplysninger fra den skattepliktige, eller denne har undlatt å levere selvangivelse eller å meddele vedkommende ligningsmyndighet nogen ellers avkrevet opplysning.

I alle tilfelle, hvor forandringen medfører skatteforhoielse for nogen skattepliktig eller skattleggelse av nogen, som før er forbigått, skal der først gis vedkommende anledning til å uttale sig.

C. Ligning av selskap som aktes oppløst.

Når der kreves ligning av et selskap som skal oppløses (§ 4 i lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt), må der til ligningsrådet inngis selvangivelse over selskapets inntekt til slutningsdagen. Er årets ligning ennå ikke avsluttet, kan selskapets skatt av formue og inntekt i det foregående kalenderår (regnskapsår) kreves utregnet og opgitt på grunnlag av tidligere inngitt selvangivelse. Ligningsrådet foretar den fornødne prøvelse av selvangivelsen og utfører ligningen, hvorefter skatten beregnes efter den for budgettåret bestemte skatteprocent, eller om denne ennå ikke er fastsatt, efter den procent som har vært fastsatt for foregående budgettår. Skatten beregnes i tilfelle særskilt av hvert kalenderårs inntekt.

Regjeringens resolusjon, hvorved de i medhold av los- 18 desbr. loven av 26 mai 1899 §§ 8 og 9 ved kongelig resolusjon av 24 februar 1900 og senere endringer fastsatte bestemmelser om losoldermannskaper, losstasjoner og losningsdistrikter forandres som her anført:

De i henhold til losloven av 26 mai 1899 ved kongelig resolusjon av 24 februar 1900 og senere endringer fastsatte bestemmelser om losoldermannskaper, losstasjoner og losningsdistrikter forandres for Ekersund, Midtbrød, Ogne, Tananger, Kvitingøy, Skudenes og Utsire stasjoner således, at deres losningsdistrikter fra 1 januar 1926 utvides til også å omfatte Sauda i Ryfylke.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved ifølge be- 18 desbr. myndigelse i kongelig resolusjon av 11 desember 1924 bestemmes i henhold til § 65 i brandloven av 15 august 1908, at nevnte lov skal være gjeldende for det

18 desbr. strøk av Heimdal i Tiller og Leinstrand herreder, for hvilket bygningsloven ved kongelig resolusjon av 2 juli 1921 er gjort gjeldende.

Rettelse.

I skrivelse fra Arbeidsdepartementet av 8 desember om forandringer i forskriftene for elektriske anlegg (inntatt i Lovtid. 1ste avd. nr. 54 for i år) er i § 466, 2. punktum, næstsiste linje (s. 704) uteglemt et «ikke». Der skal stå: «I stikkontakter tillates ikke lamellisikringer for mer enn» o. s. v.

Utgeber: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.